

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložil(a) student(ka): Matyáš Vančura

Název práce: Ústavněprávní diskurs německého sjednocení v letech 1989-1994

Vedoucí práce (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.

1. **OBSAH A CÍL PRÁCE** (stručná informace o práci, formulace cíle): Předložená bakalářská práce se zabývá ústavněprávním diskurzem v Německu v období po pádu železné opony s tím, že autor se věnuje zejména problematice ústavních a politických aspektů sjednocení mající vztah k Základnímu zákonu. Autor popisuje debatu, která nastala zejména v roce 1990, kdy vyvstala otázka, zda Základní zákon je skutečně provizorní ústavou, jak to předpokládali její autoři v letech 1947-1948, nebo zda může být ústavou sjednoceného Německa. Diskuse o povaze Základního zákona byla jednou z velkých otázek sjednocení Německa, neboť Základní zákon obsahoval dvě základní ustanovení týkající se sjednocení Německa (čl. 23 a 146), kdy zejména článek 23 ZZ předpokládal, že území bývalé NDR se bude moci připojit ke Spolkové republice Německo, aby i na jejím území mohl platit Základní zákon. Základním cílem předložené bakalářské práce je popis ústavního vývoje týkajícího se Základního zákona, a to chronologickým způsobem. Bakalářská práce nemá ambici dospět k nějakým zásadním poznatkům či závěrům.

2. **VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ** (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.): Bakalářská práce je členěna logickým způsobem, kdy se autor nejprve zabývá ve stručnosti důvody, které vedly k rozdělení Německa po druhé světové válce, následně ve stručnosti popisuje základní ústavní vývoj v NDR, zejména komentuje přijetí ústavy 1949 a následně ústavy 1968. V druhé polovině bakalářské práce autor přechází k popisu vývoje po roce 1989. Práce využívá deskriptivní metody částečně kombinované s historicky komparativním pohledem. Metodologicky je tedy práce ukotvená a autor si neklade vyšší ambice než pouze popsat ústavní debatu po roce 1989. Literatura použitá pro sepsání bakalářské práce je zvolena vhodně a reprezentativně, kdy autor využívá jak „klasiky“ německého ústavního práva, tak i zdroje okrajové, jakož odkazuje i na primární prameny. Odkazy na poznámky pod čarou jsou provedeny standardně.

3. **FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ** (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.): Jazyková úroveň předložené bakalářské práce je odpovídající tomuto druhu kvalifikační práce. Některá souvětí jsou na můj vkus příliš kostrbatá a složitá, což přičítám tomu, že autor pracoval s německy psanou literaturou a s přihlédnutím k tomu v mnoha případech klade sloveso až na konec souvětí, což je na úkor pochopitelnosti psaného textu. Formální náležitosti jsou splněny adekvátním způsobem. V práci jsem zaznamenal pouze minimum gramatických

chyb (na s. 20 jsem našel dvě chyby „plánované; protěžované“). Po gramatické stránce nemám k práci větších výhrad.

4. **STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE** (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.): Z pohledu vedoucího bakalářské práce musím konstatovat, že autor velmi aktivně vyhledával rady a pomoc vedoucího, jak v rámci individuálních konzultací, tak i formou velmi čilé e-mailové komunikace. O stavu bakalářské práce jsem měl tedy jako vedoucí velmi dobrý přehled. Autorovi bych možná doporučil se více věnovat ústavněprávním otázkám týkajícím se Základního zákona tak, aby i obsah práce více koreloval s názvem bakalářské práce. Doporučoval bych zúžit pasáže týkající se popisu politických událostí po roce 1989 a více rozvinout pasáže věnující se novelizacím Základního zákona, kde bych od autora očekával větší rozbor souvislostí (např. proč nebyla novelizována ustanovení Základního zákona týkající se ochrany menšin, nebo proč došlo k zavedení konkurujícího zákonodárství, jakým způsobem se definovaly oblasti konkurujícího zákonodárství apod.). Na úkor přehlednosti je skutečnost, že autor v téměř každé kapitole odkazuje na to, že určitá otázka bude řešena teprve v kapitole následující, což je pro čtenáře nepřehledné, protože pořád čeká na odpovědi na otázky položené v předchozích kapitolách; větší míra uzavřenosti kapitol by nebyla na škodu. Nicméně jsem přesvědčen, že cíl práce, který si autor vytkl v tezích, byl naplněn a dosažen.

5. **OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ** (jedna až tři):

V rámci ústní obhajoby doporučuji, aby autor odpověděl na tyto otázky:

- a) Jakým způsobem byl formován seznam působností, u kterých byl zaveden model tzv. konkurujícího zákonodárství?
- b) Proč a z jakých důvodů byla do Základního zákona zakotvena ústavní zásada ochrany životního prostředí?
- c) Jaký význam má dnešní text článku 146 Základního zákona pro ústavní systém Spolkové republiky Německo?

6. **DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA**
(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Předloženou bakalářskou práci Matyáše Vančury „Ústavněprávní diskurs německého sjednocení v letech 1989-1994“ hodnotím jako výbornou až velmi dobrou v závislosti na tom, jak autor odpoví na výše položené otázky.

Datum:

22.8.2016

Podpis: JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.

Pozn.: Hodnocení píše k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo přiložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.